

DOSAR NR. 20827/3/2013

ROMÂNIA
TRIBUNALUL BUCUREȘTI SECȚIA I PENALA
SENTINȚA PENALĂ NR. 539
Ședința publică de la data de 27 iunie 2013
Tribunalul constituit din :
PREȘEDINTE : CONSTANTIN-MARINO MARIN
GREFIER : ENACHE MARIA

MINISTERUL PUBLIC – Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție – Direcția Națională Anticorupție a fost reprezentat de **procuror Anghel Cristian.**

Pe rol fiind **soluționarea** cauzei penale având ca obiect cererea de contopire a pedepselor formulată de **petentul-condamnat B. G.**

La apelul nominal făcut în ședință publică **a răspuns** petentul-condamnat B. G., aflat în stare de deținere, personal și asistat de apărătorii aleși, avocat B. V., cu împuternicirea avocațială seria .../..., atașată la dosar (fila .., vol...) și avocat P. A., cu împuternicirea avocațială seria .../..., depusă la dosar (fila ..., vol....).

Procedura de citare este legal îndeplinită.

S-a făcut referatul cauzei de către grefierul de ședință, care învederează faptul că la dosar s-a depus fișa de cazier judiciar a petentului-condamnat (fila .., vol...), copia M.E.P.Î Nr... din 20.05.2013, emis de Tribunalul București – Secția I Penală, conform cu originalul (filele, vol....), copia M.E.P.Î. Nr...din 04.06.2013, emis de Tribunalul București – Secția I Penală, conform cu originalul (fila ... vol...), precum și înscrisuri, depuse de apărătorul ales al petentului-condamnat, și anume: certificat grefă nr.../1/2012 cu minuta deciziei penale nr.23 din 11.02.2013, pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție în dosarul nr.1610/1/2012, certificat grefă nr.../1/2012 cu minuta deciziei penale nr.124 din 20.05.2013, pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție în dosarul nr.7613/1/2012, certificat grefă nr.../1/2013 cu minuta deciziei penale nr.156 din 04.06.2013, pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție în dosarul nr.785/1/2013, 75 de înscrisuri în circumstanțiere, certificate, conform cu originalul (filele .., vol....), după care :

Apărătorul ales al petentului-condamnat B. G., avocat B. V., având cuvântul, solicită instanței să încuviințeze proba cu înscrisuri în circumstanțiere, referitoare la actele de caritate făcute de către petent, înscrisuri care se referă la împrejurarea că a efectuat plata sumelor de bani la care a fost obligat pe latură civilă în dosarul cu schimbul de terenuri, precum și dovezi din care reiese că a achitat în integralitate cheltuielile judiciare.

Totodată, depune la dosarul cauzei practică judiciară pentru a fi avută în vedere de instanță la pronunțarea soluției.

Reprezentantul Ministerului Public, având cuvântul, pune concluzii de admitere a probei cu înscrisuri în circumstanțiere solicitată de petentul-condamnat B. G., prin apărătorul ales.

De asemenea, solicită instanței să-i încuviințeze să depună la dosarul cauzei practică judiciară de la această secție penală, respectiv opt hotărâri judecătorești, dintre care șase definitive, pronunțate în ultimele șapte luni de zile în materia contopirii pedepselor, urmând a se referi la acestea în concluziile pe care le va pune cu privire la cererea de contopire a pedepselor formulată de petentul-condamnat B. G..

Tribunalul, după deliberare, în temeiul art.67 Cod procedură penală, admite cererea pentru administrarea probei cu înscrisuri în circumstanțiere, solicitată de către petentul-condamnat, prin apărătorul ales, apreciind-o ca fiind concludentă și utilă cauzei și ia act că s-au depus la dosar actele la care apărătorul ales al petentului a făcut referire.

Nemaifîind cereri de formulat, excepții de ridicat ori probe de administrat, Tribunalul constată cauza în stare de judecată și acordă cuvântul în dezbateri asupra cererii de contopire a pedepselor formulată de petentul-condamnat B. G.:

Reprezentantul Ministerului Public, având cuvântul, solicită instanței în temeiul art.449 Cod procedură penală, cu referire la art.33 și art.36 Cod penal, să constate că faptele, pentru care petentul B.G. a fost definitiv judecat și sancționat, sunt comise în forma concursului real de infracțiuni, fiecare dintre aceste fapte fiind săvârșite înainte de a exista vreo hotărâre de condamnare definitivă pentru vreuna dintre ele.

Astfel, arată că faptele sunt concurente și se impune aplicarea unei singure pedepse, urmare a contopirii acestora, în baza cumului juridic reglementat de prevederile Codului penal.

În concret, solicită instanței să descontească pedepsele aplicate prin sentința penală nr.830/24.05.2012 a Înaltei Curți de Casație și Justiție – Secția Penală, definitivă prin decizia penală nr.124/20.05.2013 a Înaltei Curți de Casație și Justiție – Completul de 5 Judecători, în pedepsele componente, respectiv de 2 (doi) ani închisoare, pentru infracțiunea de complicitate la abuz în serviciu, cu consecințe deosebit de grave, cu aplicarea art.41 alin.2 Cod penal și pedeapsa complementară a interzicerii drepturilor prev. de art. 64 alin.1 lit.a și b Cod penal, pe o durată de 5 ani și pedeapsa de 3 ani închisoare (3 pedepse), aplicată petentului prin sentința penală nr. 1476 din 19.10.2011 a Înaltei Curți de Casație și Justiție – Secția Penală, definitivă prin decizia penală nr.23 din 11.02.2013 a Înaltei Curți de Casație și Justiție – Completul de 5 Judecători, și anume pedepsele aplicate pentru săvârșirea infracțiunii de lipsire de libertate în mod ilegal) 3 ani închisoare, 3 asemenea pedepse), cu aplicarea art.71 și 64 Cod penal și să dispună repunerea în individualitatea lor pedepsele menționate.

De asemenea, solicită ca, în conformitate cu dispozițiile art.33, 36 Cod penal și art. 449 Cod procedură penală, să fie contopite toate pedepsele cu pedepsele aplicate prin sentința penală nr.588 din 17.04.2012 a Înaltei Curți de Casație și Justiție – Secția Penală, definitivă prin decizia penală nr.156/04.06.2013 a Înaltei Curți de Casație și Justiție – Completul de 5 Judecători, respectiv pedeapsa de 3 ani închisoare, pentru săvârșirea a doua infracțiuni de dare de mita, prev. art.255 Cod penal raportat la art.6 din Legea 78/2000 și 1 (un) an închisoare pentru săvârșirea infracțiunii de fals în înscrisuri sub semnătura privată în legătură directă cu infracțiunea de corupție, prev. de art.290 C.p. raportat la art.17 alin.1 lit.c din Legea 78/2000, cu aplic. art.75 lit.a Cod penal, cu aplicarea art.71, art.64 lit.a și b Cod penal.

Așadar, în urma descontopirii și repunerii pedepselor în individualitatea lor și contopirii acestora, reiese o pedeapsă rezultantă de 3 ani închisoare, cu aplicarea art.71, art.64 lit.a și b Cod penal și o pedeapsă complementară a interzicerii drepturilor electorale pe o durată de 5 ani.

Mai solicită instanței să facă aplicarea dispozițiilor art.88 Cod penal și art.36 Cod penal, în sensul să fie dedusă perioada reținerii și arestării preventive de la data de 02.04.2009 la 17.04.2009 și prevenția de la data de la 20.05.2013 la zi, având în vedere adresa emisă de Administrația Națională a Penitenciarelor – Penitenciarul București R., depusă la dosarul cauzei (fila ..., vol....).

Totodată, solicită instanței, conform art.35 Cod penal, să mențină măsura de siguranță a confiscării speciale a sumei de 1.700.000 EURO în echivalent în lei, dispusă prin sentința penală nr.588 din 17.04.2012 a Înaltei Curți de Casație și Justiție – Secția Penală, definitivă prin decizia penală nr.156/04.06.2013 a Înaltei Curți de Casație și Justiție – Completul de 5 Judecători și, de asemenea, să mențină măsura de anulare a celor două antecontracte de vânzare-cumpărare, precum și să fie menținute despăgubirile civile dispuse prin sentința penală nr.830/24.05.2012 a Înaltei Curți de Casație și Justiție – Secția Penală, definitivă prin decizia penală nr.124/20.05.2013 a Înaltei Curți de Casație și Justiție – Completul de 5 Judecători.

De asemenea, solicită instanței să dispună anularea M.E.P.Î. nr.../20.05.2013 emis de Tribunalul București - Secția I Penală și M.E.P.Î. nr. .../04.06.2013 emis de Tribunalul București – Secția I Penală și emiterea unui nou mandat de executare a pedepsei pentru pedeapsa ce se va pronunța urmare a contopirii pedepselor.

În altă ordine de idei, arată că este justificat și se impune acordarea unui spor de pedeapsă, față de elementele obiective ce rezultă din analiza dosarului dedus judecății.

Subliniază faptul că Tribunalul București – Secția I Penală este prima instanță de judecată care analizează întreaga activitate infracțională a petentului-condamnat B.G., printr-o singură hotărâre judecătorească, în care sunt reunite toate faptele și pedepsele aplicate pentru săvârșirea cu vinovăție a lor, iar acest lucru este fundamental pentru că, de fiecare dată în celelalte dosare, judecătorii

Înaltei Curți de Casație și Justiție au analizat faptele din acele dosare, în trei rânduri, de trei instanțe diferite și au aplicat pedepse care sunt circumscrise analizei exclusive a faptelor din acest dosar.

În atare situație, în această cerere de contopire a pedepselor formulată de către petentul-condamnat, instanța are posibilitatea de a analiza întreaga activitate infracțională și de a constata în ce măsură la pedeapsa rezultantă de 3 ani închisoare se impune aplicarea sau nu a unui spor de pedeapsă.

Solicită instanței să rețină că aplicarea unui spor de pedeapsă este necesar și justificat pentru a realiza dezideratul politicii penale a Statului român, pentru a întări scopul pedepsei și pentru a se asigura în mod efectiv și real executarea unei pedepse, care să fie proporțională, justă și corespunzătoare gradului de pericol ridicat al faptelor comise de către petentul-condamnat.

În altă ordine de idei, solicită instanței să fie avută în vedere, pe de o parte, pluralitatea de infracțiuni (șapte infracțiuni pentru care petentul a fost condamnat definitiv), faptul că una dintre infracțiuni este comisă în modalitatea agravată a infracțiunii continuate (abuzul în serviciu, fiind reținute două acte materiale în schimbul de terenuri cu Ministerul Apărării Naționale), iar, pe de altă parte, obiectul juridic diferit al faptelor deduse judecării, proteguit de legiuitor prin incriminarea acestora, împrejurare care denotă gradul ridicat de pericol social al faptelor și al personalității negative a condamnatului în percepția pe care acesta o are cu privire la valorile morale și legale proteguit de legiuitor.

Astfel, arată că instanța urmează să analizeze și să fie identificate infracțiunile cele mai grave incriminate de codul penal, și anume infracțiuni contra libertății persoanei, ca atribut esențial într-un stat de drept (fiind vorba despre trei infracțiuni de lipsire de libertate în mod ilegal), o infracțiune de serviciu, în modalitatea complicității (care demonstrează pericolul social al inculpatului), infracțiuni de corupție (două) și o infracțiune de fals, iar, în urma analizării acestor fapte, să constate că inculpatul nu are o anumită orientare către o singură valoare protejată de legiuitor, ci că activitatea sa infracțională este amplă și privește o mulțime din valorile legale protejate prin incriminările codului penal.

Subliniază faptul că toate infracțiunile deduse judecării sunt comise în participatie penală, nici una dintre aceste infracțiuni nu este săvârșită de către petent singur, fiecare dintre aceste infracțiuni fiind comisă împreună cu mai multe persoane, ceea ce denotă gradul ridicat de pericol social al acestor fapte și pericolozitatea inculpatului.

În ceea ce privește infracțiunea de lipsire de libertate în mod ilegal arată că aceasta este comisă de inculpat împreună cu alte cinci persoane, infracțiunea de abuz în serviciu este săvârșită împreună cu alte două persoane, infracțiunea de dare mită este comisă împreună cu altă persoană și infracțiunea de fals împreună cu alte două persoane.

De asemenea, solicită instanței să fie avute în vedere circumstanțele agravante, care se regăsesc în toate infracțiunile deduse judecății, ceea ce demonstrează că atentatul, violarea valorilor sociale protejate de legiuitor nu se face cu privire la forma simplă, ci cu privire la formele agravate ale acestora.

Nu în ultimul rând, arată că se justifică aplicarea unui spor de pedeapsă, în raport de perioada infracțională corespunzătoare faptelor din cele trei dosare soluționate de Înalta Curte de Casație și Justiție, întrucât activitatea infracțională s-a desfășurat pe o perioadă de 14 ani, din anul 1995 și până în anul 2009.

De asemenea, solicită instanței să țină cont de periodicitatea săvârșirii faptelor ilicite, având în vedere că activitatea ilicită a început în anul 1995 și s-a finalizat în anul 2000, a continuat în anul 2006, în anul 2008 și 2009, iar această perioadă repetată de comitere a faptelor denotă pericolozitatea petentului-condamnat, ca fiind o persoană ce sfidează valorile sociale.

Mai arată că petentul nu are antecedente penale, execută pedeapsa în regim semideschis, un regim de executare a pedepsei avantajos și favorabil acestuia, iar, în ipoteza executării a 2/3 din pedeapsă (adică doi ani de închisoare dacă nu i se aplică un spor), petentul poate fi liberat condiționat, motiv pentru care apreciază că se impune aplicarea unui spor de pedeapsă, întrucât pedeapsa rezultantă de 3 ani închisoare nu este una efectivă.

În fine, solicită instanței să fie avută în vedere practica judiciară în materia contopirii pedepselor, depusă la dosarul cauzei, din care reiese că în toate hotărârile pronunțate de Tribunalul București Secția I Penală, în ultimele șapte luni, s-a aplicat spor de pedeapsă de la două luni închisoare la un an și șase luni închisoare.

Pentru aceste rațiuni, solicită tribunalului să admită cererea formulată de petentul-condamnat B.G., să dispună contopirea pedepselor și să aplice un spor de pedeapsă de 1 an închisoare.

Apărătorul ales al petentului-condamnat B.G., avocat P.A., având cuvântul, arată că nu are de formulat obiecțiuni în ceea ce privește mecanismul tehnic prezentat de către procuror, însă nu este de acord cu aplicarea unui spor de pedeapsă.

Astfel, arată că legea nu distinge în mod expres aplicarea unui spor de pedeapsă, fiind doar o posibilitate, pe care o are instanța, în raport de toate argumentele, aceasta fiind cea care va decide dacă se impune sau nu acordarea unui spor.

În ceea ce privește faptul că obiectul juridic proteguit este divers, argument invocat de către procuror, arată că este adevărat, întrucât nu există un mod de operare specific, petentul nefiind un infractor pregătit pentru a săvârși fapte de natură penală.

Subliniază faptul că există un concurs de circumstanțe atenuante și agravante și instanța urmează ca, în raport de acestea, să aprecieze dacă va coborî pedeapsa sub minimul prevăzut de lege.

În opinia apărării, nu se poate acorda un spor de pedeapsă, așa cum a solicitat reprezentantul Ministerului Public, întrucât, la momentul la care s-a făcut individualizarea pedepsei pentru fiecare faptă, completul de judecată a făcut o apreciere justă, corectă a legii, având în vedere că de fiecare dată au existat circumstanțe atenuante și agravante în concurs.

Cu privire la perioada mare a activității infracționale a petentului, din anul 1995 – 2009, invocată de către procuror, arată că este o chestiune care scoate în evidență, în primul rând, faptul că există o anumită culpă, în conformitate cu practica CEDO, în administrarea justiției, în raport de faptul că perioada mare de timp în care s-a desfășurat procesul nu-i este imputabilă petentului, iar, în cazul concursului de infracțiuni, în peste 95% din cauzele deduse judecătii, regula este că pluralitatea de infracțiuni prin concurs, de regulă, este simultană și se aplică la acel moment, nu la un interval mare de timp (în speță, de 17 ani), apreciind că, în opinia apărării, acest fapt ar trebui să fie un beneficiu pentru condamnat și nu o cauză care să permită o apreciere a probelor, în sensul de a spori pedeapsa finală aplicată petentului.

Apreciază că nu se impune acordarea unui spor de pedeapsă, având în vedere că instanțele au evaluat pericolul social concret, ținând cont de circumstanțele prev. de art.72 Cod penal și au avut în vedere pericolul social determinat de legiuitor, prin incriminările date la toate cele șapte infracțiuni, la care procurorul a făcut referire.

În ceea ce privește împrejurarea, invocată de către procuror, în sensul că petentul-condamnat are o vocație la liberarea condiționată, arată că acesta este un drept pe care legea îl conferă condamnatului, însă nu constituie un argument care să justifice aplicarea unui spor de pedeapsă, întrucât, în opinia apărării, un drept pe care îl are condamnatul nu poate constitui un argument pentru luarea unei măsuri mai grave decât cea care a fost luată de instanțele supreme în hotărârile date.

Cu privire la practica judiciară, invocată de către procuror, arată că aceasta are un caracter neelocvent, limitat și nu poate fi relevant la multitudinea de hotărâri pronunțate de instanțele din România, însă, dacă ar fi fost un studiu științific, de profunzime, care să scoată în evidență elemente cu privire la sporul de pedeapsă, ar fi fost un studiu care ar fi avut valoare sociologică și nu valoare juridică sau în procesul judiciar.

Subliniază faptul că tribunalul, dacă apreciază oportun, poate să facă o reindividualizare a pedepselor numai sub aspectul cuantumului, în raport de practica CEDO și doctrina națională.

În susținerea cererii de contopire, invocă, dispozițiile art.52 Cod penal, potrivit cărora pedeapsa reprezintă o măsură de constrângere și un mijloc de reeducare a condamnatului și că scopul pedepsei îl constituie prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni, apreciind că nu se justifică acordarea unui spor de pedeapsă, în raport de personalitatea petentului-condamnat, de perioada mare de

timp, de la care au fost săvârșite faptele, din anul 1995 și de circumstanțele atenuante.

În altă ordine de idei, solicită instanței să fie reanalizat contextul de reindividualizare a pedepselor, în raport de dispozițiile art.34, 35 și 36 Cod penal și, după o individualizare *post iudicium*, să pronunțe o hotărâre de contopire a pedepselor, ținând cont de pedepsele individuale, care au fost anterior stabilite în cuantumul lor, având în vedere și calitatea petentului, aceea de parlamentar.

Totodată, arată că există și o problemă de drept, în sensul că o instanță inferioară în grad, cum este Tribunalul București, fie și instanță de executare stabilită prin lege, nu poate să aplice un spor de pedeapsă la o hotărâre pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție.

De asemenea, solicită instanței să fie avută în vedere practica judiciară depusă la dosarul cauzei, contrar punctului de vedere exprimat de către procuror, respectiv cele două hotărâri (sentința penală pronunțată în dosarul nr. 17528/ 3/ 2002 la data de 24.01.2013 a Tribunalului București și Decizia penală nr. 99/ 15.01.2013, pronunțată în dosarul nr. 1854/ 88/ 2011 a Înaltei Curți de Casație și Justiției – Secția Penală, situație în care instanța supremă a înlăturat chiar și sporul aplicat într-o contopire anterioară și a hotărât ca executarea pedepsei rezultante, de 3 ani închisoare, să fie suspendată sub supraveghere) și, în raport de acestea, să se dispună față de petent suspendarea executării pedepsei sub supraveghere, conform art.86 ind.1 Cod penal, cu privire la pedeapsa rezultantă.

În continuare, solicită instanței să fie avute în vedere circumstanțele personale ale petentului, care este căsătorit, are o familie de excepție, prin exemple elocvente prezentate de mass-media, familie puternic integrată în societate, are trei copii, este autorul unor acte de caritate, total dezinteresate, cu caracter excepțional, donații către instituții religioase ori către persoane fizice ori juridice nonprofit, atingând suma de 30 milioane euro.

Mai solicită instanței să țină cont de faptul că, în plan politic, petentul a fost ales europarlamentar, iar, ulterior a participat la alegeri și a câștigat un colegiu uninominal cu 65% din alegători și a intrat în Parlamentul României, unde a încercat să se implice, să aibă un punct de vedere personal.

Nu în ultimul rând, arată că petentul-condamnat a achitat către statul român suma de aproximativ un milion de dolari, așa cum rezultă din înscrisurile depuse la dosarul cauzei, reprezentând prejudiciul și cheltuielile judiciare ocazionate de acest proces.

De asemenea, solicită instanței să fie avut în vedere sondajul de opinie, realizat de instituții specializate, din care rezultă că încrederea românilor în persoana petentului este ridicată, de 19%.

În fine, solicită instanței să pronunțe o hotărâre în care, după descontopire, reindividualizare, pedeapsa principală să fie în sensul de a permite aplicarea dispozițiilor art.86 ind.1 Cod penal, apreciind că, la acest moment, petentul este mai util în libertate decât de a fi reeducat în penitenciar.

Pentru aceste motive, solicită admiterea cererii formulate, contopirea pedepselor, urmând ca, în ceea ce privește pedeapsa rezultantă de 3 ani, să fie aplicate dispozițiile art.86 ind.1 Cod penal.

Totodată, solicită instanței să respingă propunerea Ministerului Public, întrucât restricțiile din penitenciar nu sunt de natură a crea un mediu favorabil pentru dezvoltarea personalității umane.

Depune la dosarul cauzei concluzii scrise.

Apărătorul ales al petentului-condamnat B.G., *avocat B. V.*, având cuvântul, arată că nu există reguli prestabilite sau având o valoare de generalitate după care să se aprecieze necesitatea adăugirii unui spor.

Invocă, pe de o parte, dispozițiile art.72 Cod penal, iar, pe de altă parte, faptul că, în analiza aplicării sau neaplicării unui spor de pedeapsă, trebuie să se țină seama de numărul infracțiunilor în concurs și raportul de gravitate dintre diversele infracțiuni componente ale pluralității.

Subliniază faptul că, în literatura juridică, s-a arătat că dacă infracțiunea sancționată cu pedeapsa de bază prezintă un pericol social mai mare decât celelalte infracțiuni concurente care, deci în ansamblul activității infracționale au o pondere redusă, este preferabil ca la pedeapsa cea mai grea să nu se adauge nici un spor.

În speță, pentru cea mai gravă dintre infracțiuni (lipsirea de libertate în mod ilegal), instanța a stabilit câte 3 pedepse, de câte 3 ani și i-a aplicat petentului-condamnat pedeapsa rezultantă de 3 ani, aceasta constituind pedeapsa de bază, or, în raport de raționamentul expus mai sus, atât timp cât pentru cea mai gravă din infracțiuni ne raportăm la pedeapsă de bază este evident că nu există nici un fel de rațiune pentru a se adăuga un spor de pedeapsă.

De asemenea, arată că în două dintre cele trei dosare, în care a fost condamnat petentul, instanțele au reținut circumstanțele atenuante personale, iar, potrivit Deciziei nr.1168/1962 a Tribunalului Suprem, efectele circumstanțelor atenuante se răsfrâng asupra pedepselor stabilite pentru toate infracțiunile concurente, iar, pentru cele trei infracțiuni de lipsire de libertate, instanța supremă a pronunțat pedepse cu suspendare sub supraveghere.

În altă ordine de idei, solicită instanței să constate că sunt total străine de obiectul cauzei alegațiile reprezentantului Ministerului Public, referitoare la regimul de executare a pedepsei și la chestiuni privind liberarea condiționată, întrucât nu se poate opera într-o cerere de contopire cu rațiuni de natura celor învederate de către procuror.

Nu în ultimul rând, arată că, circumstanța agravantă, prev. de art.75 lit.a Cod penal, a fost reținută de către instanța care a făcut individualizarea judiciară a pedepsei și dacă ar fi reținută din nou, cu valoare de stare de agravare, ar însemna că petentului i s-ar reține de două ori aceeași circumstanță, ceea ce nu este posibil din punct de vedere legal.

Depune la dosarul cauzei concluzii scrise.

Având cuvântul, **în replică, reprezentantul Ministerului Public**, solicită instanței să rețină că apărarea se află „într-o mare dilemă” cu privire la solicitarea că în procedura contopirii pedepselor, pedeapsa rezultantă să fie suspendată sub supraveghere, întrucât chiar apărarea a susținut inițial că pedepsele pronunțate în cele trei dosare de Înalta Curte de Casație și Justiție sunt definitive, intrate în puterea lucrului judecat și că nu mai pot fi cenzurate, astfel că o instanță inferioară în grad nu poate să reindividualizeze în procedura de contopire, să treacă peste pedepsele definitive și să schimbe modalitatea de executare a pedepsei.

De asemenea, arată că pedepsele sunt definitiv stabilite de Înalta Curte de Casație și Justiție, intrate în putere de lucru judecat, în cadrul unei proceduri judiciare definitive, procedură care are semnificația autorității de lucru judecat, atât cu privire la cuantumul pedepsei, cât și cu privire la modalitatea de executare, iar, în procedura de contopire, pedepsele rămân definitive în cuantumul lor, se dă spre executare pedeapsa rezultantă, care va fi executată potrivit art.33 și 34 Cod penal, și se poate aplica sau nu un spor.

Cu privire la practica judiciară, invocată de către apărătorii aleși ai petentului-condamnat, arată că la dosarul cauzei s-a depus doar un extras, de pe portal Tribunalului, cu privire la sentința penală pronunțată în dosarul nr.17528/3/2012 de Tribunalul București, această hotărâre nu este depusă în integralitatea ei, astfel că nu se cunoaște dacă este definitivă și nu produce consecințe în acest dosar, întrucât este dată într-o altă procedură, și anume într-o anulare a suspendării sub supraveghere a executării pedepsei și nu într-o procedură de contopire a pedepselor.

În privința celeilalte hotărâri invocată, pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție arată că la dosarul cauzei s-a depus tot un extras de pe portal, fiind o decizie pronunțată într-un recurs care privește un dosar de fond în care sunt judecate persoane pentru fapte concurente.

Pentru considerentele expuse, solicită instanței să respingă ca inadmisibilă chestiunea invocată de apărare, în sensul ca pedeapsa rezultantă să fie suspendată sub supraveghere, întrucât în procedura de contopire a pedepselor nu există o asemenea soluție.

Cu privire la circumstanțele personale ale petentului-condamnat, invocate de către apărare, arată că acestea sunt reale, nu au fost contestate, însă au fost analizate de instanțe, motiv pentru care Înalta Curte de Casație și Justiție a aplicat acele pedepse.

De asemenea, solicită instanței ca, în analiza aplicării sau nu a sporului de pedeapsă, să fie avute în vedere toate elementele de fapt, care sunt obiective, de necontestat, precum și circumstanțele personale, cât și circumstanțele negative ale petentului-condamnat, în raport cu atitudinea constant defăimătoare pe care acesta a avut-o la adresa actului de justiție.

Astfel, în esență, procurorul consideră că toate datele care caracterizează persoana petentului nu pot fi suficiente pentru a înlătura posibilitatea aplicării

unui spor, având în vedere, pe de o parte, faptul că datele personale ale petentului au fost avute în vedere de instanțele judecătorești la stabilirea pedepselor, iar, pe de altă parte, sunt contrazise de alte manifestări publice, extrem de vehemente la adresa actului de justiție, care excede limitelor libertății de exprimare.

În concluzie, pentru toate elementele expuse, solicită instanței să dispună aplicarea unui spor de pedeapsă, care nu este cel mai mare spor care s-ar fi putut solicita în dosarul dedus judecării.

Apărătorul ales al petentului-condamnat B.G., avocat P.A., având cuvântul *în replică*, arată că toate argumentele expuse de către reprezentantul Ministerului Public nu sunt pertinente, concludente și utile soluționării cauzei în acest moment.

Potentul-condamnat B.G., având cuvântul, arată că nu „speculează” ceea ce a afirmat procurorul, în sensul că „tribunalul este prima instanță care judecă întreaga sa activitate infracțională” și că pedepsele aplicate sunt de 3 ani și că, în opinia sa, Înalta Curte de Casație și Justiție nu avea cum să contopească pedepsele și să facă concursul de infracțiuni, în raport de faptul că, pe fondul cauzei, în dosarul „Valiza” a fost achitat.

Astfel, arată că, potrivit principiului inamovibilității, tribunalul este instanță independentă, suverană, pentru a contopi pedepsele, pentru a judeca concursul de infracțiuni, pentru prima dată și pentru a stabili modalitatea de executare a pedepsei.

Apreciază că, lăsat în stare de libertate, nu prezintă un pericol social concret pentru ordinea publică, în raport de împrejurarea că faptele au fost săvârșite în urmă cu 17 ani și de circumstanțele sale personale (în vârstă de ... de ani, a făcut foarte multe acte de caritate, așa cum rezultă din înscrisurile depuse la dosarul cauzei).

Arată că la locul de deținere a primit diplomă de merit de la Mitropolia Clujului, în semn de apreciere și recunoștință pentru implicarea generoasă și jertfelnică în ctitorirea Mănăstirii „Izvorul Tămăduirii”, precum și peste 1000 de scrisori, o parte dintre acestea le-a citit și a înțeles că în această țară sunt și oameni care „au comori în inimă”, iar o parte dintre acestea, sunt scrisori prin care i se solicită ajutorul.

Subliniază faptul că nu a jignit niciodată judecătorii, procurorii, nu a atacat actul de justiție, ci, în calitate sa de deputat, și-a exprimat opinia, întrucât avea dreptul la opinie.

Cu privire la activitatea sa infracțională continuată, invocată de către procuror, arată că, în ceea ce privește infracțiunea de sechestrare de persoane, nu contestă hotărârea definitivă pronunțată, a înțeles că a greșit, întrucât nu trebuia să trimită acele persoane să-i răscumpere mașina, ci trebuia să anunțe organele de poliție, iar, cu privire la infracțiunea de abuz în serviciu, arată că recunoaște că a greșit, deoarece a cauzat un prejudiciu la bugetul de stat, prejudiciu care a fost achitat, așa cum rezultă din înscrisurile depuse la dosarul cauzei și referitor

la „cauza Valiza” arată că recunoaște că a greșit, întrucât trebuia să lase echipa CFR să corupă echipa de la Cluj și să câștige campionatul, nu trebuia ca el să nu lase o corupție să se întâmple.

Arată că, în noul Cod penal, ce urmează să intre în vigoare, va fi dezincriminată fapta de corupție pentru care a fost condamnat, că nu poate să solicite revizuirea, întrucât UEFA a afirmat că „premierea” nu este faptă de corupție, însă a respectat hotărârea Înaltei Curți de Casație și Justiție și a dispus să fie 5 ani sub supraveghere, motiv pentru care apreciază că în libertate nu prezintă un pericol social concret pentru ordinea publică.

De asemenea, arată că nu a săvârșit infracțiunea de abuz în serviciu nici în perioada în care a fost deputat și nici când a fost europarlamentar.

În altă ordine de idei, solicită instanței să țină cont, pe de o parte, de sondajul de opinie, depus la dosarul cauzei, din care reiese că este al patrulea om cu încredere în rândul populației din România, iar, pe de altă parte, de actele de caritate pe care le-a făcut atât către persoane fizice, persoane juridice, cât și către diverse instituții (spitale, biserici).

Totodată, dă citire dintr-o felicitare pe care mama lui a primit-o ca distincție pentru fiul ei.

În concluzie, apreciază că sunt îndeplinite condițiile prevăzute de art.86 ind.1 alin.2 Cod penal, întrucât nu este recidivist, iar pedeapsa aplicată nu este mai mare de 3 ani și solicită instanței să-i aplice o pedeapsă cu suspendarea executării sub supraveghere.

Depune la dosarul cauzei sondajul INSCOP, Diploma acordată de Mitropolia Clujului, Maramureșului și Sălajului - Arhiescopia Vadului, Feleacului și Clujului.

TRIBUNALUL,

Deliberând asupra cauzei penale de față, constată următoarele:

Prin cererea înregistrată la data de 06.06.2013 sub nr.20827/3/2013 pe rolul Tribunalului București - Secția I Penală, condamnatul **B.G.** a solicitat contopirea celor trei pedepse ce i-au fost aplicate prin deciziile penale nr.124/20.05.2013, nr.23/11.02.2013 și nr.156/04.06.2013 pronunțate de Înalta Curte de Casație și Justiție.

În motivarea cererii, petentul a arătat că infracțiunile pentru care a fost condamnat sunt concurente.

În drept, cererea a fost întemeiată pe dispozițiile art.449 lit.a C.p.p., art.36 rap. la art.34 C.p.

La solicitarea instanței a fost întocmit referatul întocmit de către biroul executării penale privind rămânerea definitivă a pedepselor ce i-au fost aplicate petentului și atașat la dosarul cauzei împreună cu mai multe înscrisuri, respectiv copie de pe minuta deciziei penale nr.23/11.02.2013 pronunțată în dosarul

nr.1610/1/2012 al Înaltei Curți de Casație și Justiție, copia sentinței penale nr.1476/19.10.2011 pronunțată în dosarul 8152/1/2009 al Înaltei Curți de Casație și Justiție, copia minutei deciziei penale nr.124/20.05.2013 pronunțată în dosarul 7613/1/2012, copie a sentinței penale nr.830/24.05.2012 pronunțată în dosarul nr.8300/1/2012 al Înaltei Curți de Casație și Justiție, copie de pe minuta deciziei penale nr.156/04.06.2013 pronunțată în dosarul nr.785/1/2013 al Înaltei Curți de Casație și Justiție, copia sentinței penale nr.588/17.04.2012 pronunțată în dosarul nr.1912/33/2008, copie de pe cazierul judiciar privind pe petent, copia adresei întocmită de către Tribunalul București – Secția I Penală către Serviciul de Probațiune de pe lângă Tribunalul Ilfov, copia certificată de pe minuta deciziei penale nr.23/11.02.2013 pronunțată în dosarul nr.1610/1/2012, copia minutei sentinței penale nr.1476/19.10.2011 pronunțată în dosarul 8152/1/2009 al Înaltei Curți de Casație și Justiție, copia MEPÎ nr.../20.05.2013 emis de Tribunalul București – Secția Penală în dosarul nr.8300/1/2011 al Înaltei Curți de Casație și Justiție privind pe petent, copia MEPÎ nr.../20.05.2013 emis de Tribunalul București – Secția Penală în dosarul nr.8300/1/2011 al Înaltei Curți de Casație și Justiție privind pe inculpatul B. V., adresa nr... din 23.05.2013 emisă de Penitenciarul București – R., copia minutei deciziei penale nr.124/7613/1/2012 pronunțată în dosarul nr.7613/1/2012 al Înaltei Curți de Casație și Justiție, copia minutei sentinței penale nr.830/24.05.2012 pronunțată în dosarul nr.8300/1/2011 al Înaltei Curți de Casație și Justiție, copia MEPÎ nr.../20.05.2013 emis de Tribunalul București – Secția Penală în dosarul nr.8300/1/2011 al Înaltei Curți de Casație și Justiție privind pe petent, copia MEPÎ nr..../04.06.2013 emis de Tribunalul București – Secția Penală în dosarul nr.1912/33/2011 al Înaltei Curți de Casație și Justiție privind pe petent, adresa nr.67720 din 06.06.2013 emisă de Penitenciarul București – R., copia minutei deciziei penale nr.156/04.06.2013 pronunțată în dosarul nr.785/1/2013 al Înaltei Curți de Casație și Justiție, copia minutei sentinței penale nr.588/17.04.2012 pronunțată în dosarul nr.1912/33/2008 al Înaltei Curți de Casație și Justiție.

Au fost depuse la dosar următoarele înscrisuri: certificat grefă nr.../1/2012 cu minuta deciziei penale nr.23/11.02.2013 pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție; certificat grefă nr.../1/2012 cu minuta deciziei penale nr.124/20.05.2013 pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție; certificat grefă nr.../1/2013 cu minuta deciziei penale nr.156/04.06.2013 pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție; un număr de 75 de înscrisuri în circumstanțiere certificate conform cu originalul, precum și practică judiciară ce a fost depusă atât de procuror cât și de apărătorii petentului.

Examinând actele și lucrările dosarului, tribunalul constată:

Prin sentința penală nr. 588/17.04.2012 a Înaltei Curți de Casație și Justiție – Secția Penală, definitivă prin decizia penală nr. 156/04.06.2013 a Înaltei Curți de Casație și Justiție - Completul de 5 Judecători, s-a dispus condamnarea inculpatului B.G. pentru săvârșirea a câte 3 infracțiuni de lipsire de libertate în mod ilegal, prevăzute de art.189 alin.2 Cod penal cu aplicarea

dispozițiilor art.74 alin.2 Cod penal raportat la art.76 alin.1 lit.b Cod penal pentru fiecare infracțiune, la câte 3 pedepse de câte 3 ani închisoare, fiecare; conform art.33 lit.a raportat la art.34 alin.1 lit.b Cod penal s-a dispus ca inculpatul B.G. să execute pedeapsa cea mai grea de 3 ani închisoare; s-a aplicat inculpatului pedeapsa accesorie a interzicerii exercitării drepturilor prevăzute de art.64 alin.1 lit.a teza a II a și lit.b Cod penal, pe durata și în condițiile prevăzute de art.71 Cod penal; în baza art.86¹ Cod penal s-a dispus suspendarea sub supraveghere a executării pedepsei rezultante de 3 ani închisoare, aplicată inculpatului B.G., pe durata unui termen de încercare de 8 ani, stabilit conform dispozițiilor art.86² Cod penal.

Sentința penală a rămas definitivă prin decizia penală nr.156/04.06.2013 pronunțată în dosarul nr.785/1/2013 de Înalta Curte de Casație și Justiție în care s-au decis, printre altele, următoarele:

Inculpatul B.G. a fost condamnat, pentru săvârșirea a două infracțiuni de dare de mita, prevăzute de art. 255 Cod penal raportat la art.6 din Legea nr. 78/2000, la doua pedepse de câte 3 (trei) ani închisoare, și pentru săvârșirea infracțiunii de fals în înscrisuri sub semnătura privată aflată în legătura cu infracțiunile de corupție prevăzute de art. 290 Cod penal raportat la art. 17 al. 1 lit. c din Legea nr. 78/2000 cu aplicarea art. 75 lit. a Cod penal, la pedeapsa de 1 (un) an închisoare; în baza art. 33 lit. a rap. la art. 34 alin. 1 lit. b Cod penal, au fost contopite pedepsele mai sus menționate și s-a dispus ca inculpatul B.G. să execute pedeapsa cea mai grea de 3 (trei) ani închisoare; s-a aplicat inculpatului pedeapsa accesorie a interzicerii exercitării drepturilor prevăzute de art.64 alin.1 lit. a teza a II-a și lit. b Cod penal, pe durata și în condițiile prevăzute de art.71 Cod penal.

S-a emis MEPÎ nr.../2013 la data de 04.06.2013 de către Tribunalul București – Secția I Penală, perioada de încarcerare începând cu data de 04.05.2016 și expiră la 03.05.2019.

Prin sentința penală nr. 830/24.05.2012 a Înaltei Curți de Casație și Justiție - Secția Penală pronunțată în dosarul nr.8300/1/2011, s-a dispus, în unanimitate, în baza art.11 pct.2 lit.a rap. la art.10 alin.1 lit.d C.p.p., achitarea inculpatului B.G. pentru săvârșirea infracțiunii de complicitate la abuz în serviciu în formă calificată și continuată, prev. de art.26 rap. la art.248 rap. la art.248/1 C.p. cu aplic. art.41 C.p.

Sentința a rămas definitivă prin decizia penală nr.124/20.05.2013 pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție în dosarul nr.7613/1/2013, prin admiterea recursului declarat de Ministerul Public – Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție – DNA, casarea, în parte a sentinței penale mai sus menționate, numai în ceea ce privește soluția de achitare a inculpaților C. D. și B. V.pentru infracțiunea de abuz în serviciu în formă calificată, prev. de art.248 rap. la art.248/1 C.p. și a inculpatului B.G. pentru complicitate la infracțiunea de abuz în serviciu în formă calificată și continuată, prev. de art.26 rap. la art.248 comb. cu art.248/1 C.p. cu aplic. art.41 alin.2 și art.42 C.p. și în rejudecare:

inculpatul B.G. a fost condamnat pentru complicitate la săvârșirea infracțiunii de abuz în serviciu în forma calificată și continuată prevăzută de art. 26 raportat la art. 248 combinat cu art. 248/1 Cod penal cu aplicarea art. 41 alin. 2, art. 42 Cod penal, art. 74 alin. ultim, art. 76 alin. 2 și art. 80 Cod penal la o pedeapsă de 2 ani închisoare și pedeapsă complementară a interzicerii exercitării drepturilor prevăzute de art. 64 alin. 1 lit. a și b Cod penal, pe o durată de 5 ani după executarea pedepsei principale; potrivit art. 86/5 alin. 1 Cod penal raportat la art. 85 alin. 1 Cod penal s-a anulat suspendarea sub supraveghere a executării pedepsei rezultante de 3 ani închisoare ce i-a fost aplicată prin Decizia penală nr. 23 din 11 februarie 2013, pronunțată în dosarul nr.1610/1/2012 de Înalta Curte de Casație și Justiție, s-a descontopit pedeapsă rezultantă de 3 ani închisoare aplicată inculpatului prin decizia penală nr. 23/2013 mai sus menționată, în cele 3 pedepse de câte 3 ani închisoare ce au fost repuse în individualitatea lor; potrivit art. 36 alin. 1 Cod penal raportat la art. 33 lit. a combinat cu art. 34 alin. 1 lit. b și art. 35 Cod penal, au fost contopite cele 3 pedepse de câte 3 ani închisoare stabilite prin decizia penală nr.23/2013 a Înaltei Curți de Casație și Justiție, cu pedeapsă de 2 ani închisoare și pedeapsă complementară a interzicerii exercitării drepturilor prevăzute de art. 64 alin. 1 lit. a și b Cod penal, pe o durată de 5 ani după executarea pedepsei principale, stabilită prin prezenta decizie, inculpatul având de executat pedeapsa cea mai grea de 3 ani închisoare și pedeapsă complementară a interzicerii exercitării drepturilor prevăzute de art. 64 alin. 1 lit. a și b Cod penal, pe o durată de 5 ani după executarea pedepsei principale; s-a aplicat inculpatului pedeapsă accesorie a interzicerii drepturilor prev. de art.64 alin.1 lit. a și b Cod penal, pe durată și în condițiile prev. de art.71 Cod penal; potrivit art.36 alin.3 Cod penal s-a dedus din pedeapsă aplicată inculpatului B.G. durată reținerii și arestării preventive conform deciziei penale nr.23/11.02.2013 a Înaltei Curți de casație și Justiție – Completul de 5 Judecători, din data de 02.04.2009.

S-a emis MEPI nr. .../2013 de către Tribunalul București – Secția I Penală la data de 20.05.2013, pedeapsă începând la data de 20.05.2013 și expiră la 03.05.2016.

Raportat la această situație de fapt, Tribunalul constată că faptele pentru care a fost condamnat petentul B.G. prin cele două sentințe penale menționate mai sus au fost săvârșite în concurs real prevăzut de dispozițiile art. 33 lit. a Cod penal, fiind comise înainte de a fi fost condamnat definitiv pentru vreuna dintre ele, astfel că cererea de contopire formulată în cauză este întemeiată și urmează a fi admisă în temeiul art. 449 alin.1 lit.a Cod procedură penală.

În consecință, Tribunalul va descontopi pedeapsă rezultantă de 3 ani închisoare, aplicată prin sentința penală nr.830 din 24.05.2012 a Înaltei Curți de Casație și Justiție – Secția Penală, definitivă prin decizia penală nr.124/20.05.2013 a Înaltei Curți de Casație și Justiție – Completul de 5 Judecători și va repune în individualitatea lor pedepsele după cum urmează:

- 2 ani închisoare și pedeapsa complementară a interzicerii drepturilor prev. de art. 64 alin.1 lit.a și b Cod penal, pe o durată de 5 ani, după executarea pedepsei, pentru infracțiunea prev. de art.26 Cod penal raportat la art.248 combinat cu art. 248 ind.1 Cod penal, cu aplicarea art.41 alin.2 Cod penal, art.42 Cod penal, art.74 alin. ultim, art.76 alin.2 Cod penal și art.80 Cod penal.

Va menține măsura anulării suspendării sub supraveghere a pedepsei rezultante de 3 ani închisoare.

Va descontopi pedeapsa rezultantă de 3 ani închisoare, aplicată inculpatului prin sentința penală nr. 1476 din 19.10.2011 a Înaltei Curți de Casație și Justiție – Secția Penală, definitivă prin decizia penală nr.23 din 11.02.2013 a Înaltei Curți de Casație și Justiție – Completul de 5 Judecători, în cele 3 pedepse de câte 3 ani fiecare, pe care le repune în individualitatea lor.

Va descontopi pedeapsa rezultantă de 3 ani închisoare, aplicată prin sentința penală nr.588 din 17.04.2012 a Înaltei Curți de Casație și Justiție – Secția Penală, definitivă prin decizia penală nr.156/04.06.2013 a Înaltei Curți de Casație și Justiție – Completul de 5 Judecători și va repune în individualitatea lor pedepsele după cum urmează:

- 2 (două) pedepse a câte 3 ani închisoare, pentru săvârșirea a două infracțiuni de dare de mită, prev. art.255 Cod penal raportat la art.6 din Legea 78/2000,

- 1 (un) an închisoare pentru săvârșirea infracțiunii de fals în înscrisuri sub semnătura privată aflată în legătură cu infracțiunile de corupție, prev. de art.290 C.p. raportat la art.17 alin.1 lit.c din Legea 78/2000, cu aplic. art.75 lit.a Cod penal.

În baza art.36 alin.2, art. 34 lit.b și art.35 alin.3 C.pen., tribunalul va contopi pedepsele anterior repuse în individualitatea lor și va da spre executare pedeapsa cea mai grea de 3 ani închisoare, pe care o va spori cu 6 luni închisoare, astfel că petentul are de executat în final pedeapsa de 3 ani și 6 luni închisoare și pedeapsa complementară a interzicerii exercitării drepturilor prev. de art. 64 alin.1 lit.a și b Cod penal, pe o durată de 5 ani după executarea pedepsei închisorii.

Referitor la sporul aplicat de 6 luni, tribunalul consideră că este suficient pentru a se atinge scopul educativ și preventiv al pedepsei, acesta impunându-se în raport de perseverența infracțională a petentului și perioada lungă de timp în care acesta și-a desfășurat activitățile ilicite.

Totodată, în situația în care nu s-ar aplica un spor cu ocazia contopirii pedepselor, s-ar crea impresia de impunitate pentru condamnat, ceea ce va constitui un îndemn la săvârșirea a cât mai multe infracțiuni, în viitor, după ce a săvârșit o faptă prevăzută de legea penală.

Tribunalul are în vedere de asemenea, în ce privește sporul de pedeapsă de 6 luni, faptul că pentru infracțiunile cele mai grave, respectiv cele prevăzute de art.189 alin.2 C.p. că petentul a fost condamnat la o pedeapsă rezultantă de 3 ani închisoare față de care s-a dispus suspendarea executării sub supraveghere și cu

aplicarea circumstanțelor atenuante prev. de art.74 alin.2 rap, și art.76 alin.1 lit.b C.p.

Va face aplicarea disp.art.71 și 64 alin.1 lit.a și b C.p. deoarece modalitatea de executare în regim de detenție prezintă autoritate de lucru judecat și nu mai poate fi pusă în discuție o altă modalitate de executare a pedepsei.

Tribunalul va menține confiscarea specială a sumei de 1.700.000 EURO dispusă în baza art.19 din Legea 78/2000 raportat la art.255 alin.4 Cod penal, prin sentința penală nr.588 din 17.04.2012 a Înaltei Curți de Casație și Justiție – Secția Penală, definitivă prin decizia penală nr.156/04.06.2013 a Înaltei Curți de Casație și Justiție – Completul de 5 Judecători.

În baza art.36 alin.3 Cod penal, va deduce din pedeapsa rezultantă aplicată perioadele executate de la 02.04.2009 la 17.04.2009 (sentința penală nr. 1476/19.10.2011 a Î.C.C.J.) și de la 20.05.2013 la zi.

Tribunalul va dispune anularea MEPI nr.../20.05.2013 emis de Tribunalul București - Secția I Penală și MEPI nr.../04.06.2013 emis de Tribunalul București – Secția I Penală și emiterea unui nou mandat de executare a pedepsei închisorii, la rămânerea definitivă a prezentei hotărâri.

În baza disp. art. 192 alin. 3 din C.p.p., cheltuielile judiciare avansate de către stat rămân în sarcina acestuia.

**PENTRU ACESTE MOTIVE
ÎN NUMELE LEGII
HOTĂRĂȘTE:**

În baza disp. art. 449 alin.1 lit.a din C.p.p., admite cererea de contopire a pedepselor formulată de petentul-condamnat B.G. (*fiul lui*).

În baza art.33 lit.a Cod penal, constată ca infracțiunile pentru care petentul a fost condamnat prin sentința penală nr.830 din 24.05.2012 a Înaltei Curți de Casație și Justiție – Secția Penală, definitivă prin decizia penală nr.124/20.05.2013 a Înaltei Curți de Casație și Justiție – Completul de 5 Judecători și prin sentința penală nr.588 din 17.04.2012 a Înaltei Curți de Casație și Justiție – Secția Penală, definitivă prin decizia penală nr.156/04.06.2013 a Înaltei Curți de Casație și Justiție – Completul de 5 Judecători, sunt concurente.

Descontopește pedeapsa rezultantă de 3 ani închisoare, aplicată prin sentința penală nr.830 din 24.05.2012 a Înaltei Curți de Casație și Justiție – Secția Penală, definitivă prin decizia penală nr.124/20.05.2013 a Înaltei Curți de Casație și Justiție – Completul de 5 Judecători și repune în individualitatea lor pedepsele după cum urmează:

- 2 ani închisoare și pedeapsa complementara a interzicerii drepturilor prev. de art. 64 alin.1 lit.a și b Cod penal, pe o durată de 5 ani, după executarea pedepsei, pentru infracțiunea prev. de art.26 Cod penal raportat la art.248

combinat cu art. 248 ind.1 Cod penal, cu aplicarea art.41 alin.2 Cod penal, art.42 Cod penal, art.74 alin. ultim, art.76 alin.2 Cod penal și art.80 Cod penal.

Menține măsura anulării suspendării sub supraveghere a pedepsei rezultante de 3 ani închisoare.

Descontopește pedeapsa rezultanta de 3 ani închisoare, aplicată inculpatului prin sentința penală nr. 1476 din 19.10.2011 a Înaltei Curți de Casație și Justiție – Secția Penală, definitivă prin decizia penală nr.23 din 11.02.2013 a Înaltei Curți de Casație și Justiție – Completul de 5 Judecători, în cele 3 pedepse de câte 3 ani fiecare, pe care le repune în individualitatea lor.

Descontopește pedeapsa rezultanta de 3 ani închisoare, aplicată prin sentința penală nr.588 din 17.04.2012 a Înaltei Curți de Casație și Justiție – Secția Penală, definitivă prin decizia penală nr.156/04.06.2013 a Înaltei Curți de Casație și Justiție – Completul de 5 Judecători și repune în individualitatea lor pedepsele după cum urmează:

- 2 (două) pedepse a câte 3 ani închisoare, pentru săvârșirea a doua infracțiuni de dare de mita, prev. art.255 Cod penal raportat la art.6 din Legea 78/2000,

- 1 (un) an închisoare pentru săvârșirea infracțiunii de fals în înscrisuri sub semnătura privată aflată în legătură cu infracțiunile de corupție, prev. de art.290 C.p. raportat la art.17 alin.1 lit.c din Legea 78/2000, cu aplic. art.75 lit.a Cod penal.

În baza art.36 alin.2, art. 34 lit.b și art.35 alin.3 C.pen., contopește pedepsele anterior repuse în individualitatea lor și aplică spre executare pedeapsa cea mai grea de 3 ani închisoare, pe care o sporește cu 6 luni închisoare, astfel că petentul va executa în final pedeapsa de 3 ani și 6 luni închisoare și pedeapsa complementară a interzicerii exercitării drepturilor prev. de art. 64 alin.1 lit.a și b Cod penal, pe o durată de 5 ani după executarea pedepsei închisorii.

Face aplicarea disp.art.71 și 64 alin.1 lit.a și b C.p.

Menține confiscarea specială a sumei de 1.700.000 EURO dispusă în baza art.19 din Legea 78/2000 raportat la art.255 alin.4 Cod penal, prin sentința penală nr.588 din 17.04.2012 a Înaltei Curți de Casație și Justiție – Secția Penală, definitivă prin decizia penală nr.156/04.06.2013 a Înaltei Curți de Casație și Justiție – Completul de 5 Judecători.

În baza art.36 alin.3 Cod penal, deduce din pedeapsa rezultantă aplicată perioadele executate de la 02.04.2009 la 17.04.2009 (sentina penală nr. 1476/19.10.2011 a Î.C.C.J.) și de la 20.05.2013 la zi.

Dispune anularea MEPI nr.../20.05.2013 emis de Tribunalul București - Secția I Penală și MEPI nr...../04.06.2013 emis de Tribunalul București – Secția I Penală și emiterea unui nou mandat de executare a pedepsei închisorii, la rămânerea definitivă a prezentei hotărâri.

În baza disp. art. 192 alin. 3 din C.p.p., cheltuielile judiciare avansate de către stat rămân în sarcina acestuia.

Cu recurs.

Pronunțată în ședință publică azi, 27.06.2013.

PRESEDINTE
Constantin Marino Marin

GREFIER
Enache Maria

LUMEA JUSTITIEI.RO